

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Davida Hipšra a soudců Michala Bobka a Tomáše Foltase v právní věci žalobkyně: **LOSL s. r. o.**, se sídlem Dukelských hrdinů 2585, Rakovník, zastoupené Mgr. Ing. Tomášem Hobzou, advokátem se sídlem Zahradnická 223/6, Brno, proti žalovanému: **Finanční úřad pro Středočeský kraj**, se sídlem Na Pankráci 1685/17,19, Praha, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 24. 6. 2022, čj. 55 Af 2/2022-25,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci a předchozí průběh řízení

[1] V projednávané věci Nejvyšší správní soud („NSS“) řešil otázku, zda se úročí částka představující rozdíl mezi úrokem ze zadrženého nadměrného daňového odpočtu přiznaným prvostupňovým orgánem a úrokem ze zadrženého nadměrného daňového odpočtu přiznaným odvolacím orgánem. Jádrem této otázky je tak přípustnost úroku z úroků (*anatocismus*) ve vztahu k § 155 odst. 5 daňového řádu ve znění do 30. 6. 2017 a § 254a daňového řádu ve znění od 1. 7. 2017 do 31. 12. 2020.

[2] Žalobkyně vykazala v daňovém přiznání k DPH za zdaňovací období únor 2017 nadměrný odpočet ve výši 4 070 015 Kč. V dubnu 2017 u ní žalovaný zahájil daňovou kontrolu. Na jejímž základě ji v březnu 2020 vyměřil a vyplatil nadměrný odpočet v tvrzené výši. Žalovaný následně rozhodnutím ze dne 9. 3. 2020 žalobkyni podle § 254a daňového řádu ve znění do 30. 6. 2017 přiznal úrok ze zadrženého daňového odpočtu ve výši 221 917 Kč. Odvolací finanční ředitelství rozhodnutím ze dne 4. 2. 2021 změnilo rozhodnutí žalovaného tak, že přiznalo žalobkyni úrok ve výši 379 789 Kč (tedy v součtu o 157 872 Kč vyšší). V reakci na rozsudek NSS ze dne 16. 7. 2020, č. j. 1 Afs 445/2019-47

(„EP ENERGY TRADING“), jenž prohlásil úpravu v § 254a daňového řádu ve znění do 30. 6. 2017 za rozpornou s unijním právem, stanovilo Odvolací finanční ředitelství úrok za období od 1. 6. 2017 do 30. 6. 2017 podle § 155 odst. 5 daňového řádu ve znění do 30. 6. 2017 a za období od 1. 7. 2017 do 6. 3. 2020 podle § 254a daňového řádu ve znění od 1. 7. 2017 do 31. 12. 2020. Takto stanovený úrok byl žalobkyni vyplacen dne 15. 2. 2021.

[3] Žalobkyně v květnu 2021 požádala o úhradu úroku z částky 157 872 Kč, tedy z rozdílu mezi úrokem přiznaným žalovaným v březnu 2020 a úrokem přiznaným Odvolacím finančním ředitelstvím v únoru 2021. Žalovaný této žádosti vyhověl. Ve vyrozumění ze dne 9. 8. 2021 konstatoval splnění podmínek pro vznik úroku dle § 254 daňového řádu. Předepsal proto žalobkyni do evidence úrok za období od 20. 3. 2020 do 12. 2. 2021 z částky 157 872 Kč ve výši 19 935 Kč a za období od 1. 3. 2021 do 2. 8. 2021 z částky 19 935 Kč ve výši 699 Kč. Své závěry opřel o rozsudky NSS ze dne 6. 5. 2021, č. j. 10 Afs 382/2020-51 („Elektrárna Opatovice“), ze dne 2. 6. 2021, č. j. 10 Afs 405/2020-41 („Plzeňská teplárenská“) a ze dne 14. 12. 2017, č. j. 2 Afs 148/2017-36 („Ing. J. J.“).

[4] Žalovaný však následně dne 6. 12. 2021 vyrozuměl žalobkyni o daňovém nedoplatku. Uvedl, že částky 19 935 Kč a 699 Kč byly žalobkyni předepsány a vyplaceny v rozporu s názorem NSS vysloveným v rozsudku ze dne 16. 9. 2021, č. j. 9 Afs 52/2021-42 („ERAMENT Trading“). Informoval žalobkyni, že k nápravě stavu nesouladného s právním názorem NSS předepsal na její osobní účet příslušenství daní předpis ve výši neoprávněně přiznaného úroku ve výši 20 634 Kč. Žalobkyně podala v reakci na toto vyrozumění námitku, kterou žalovaný rozhodnutí ze dne 7. 1. 2022, č. j. 34175/22/2121-50522-209764, zamítl. Žalovaný konstatoval, že stejně jako v rozsudku ERAMENT Trading se jedná o přiznání úroku z pozdě přiznaného úroku ze zadržovaného nadměrného odpočtu, který dle NSS nelze přiznat, neboť důvodem vzniku jistiny není protiprávní jednání správce daně. Žalobkyně byla o úroku z úroku z daňového odpočtu vyrozuměna dle § 251a odst. 3 daňového řádu vyrozuměním ze dne 9. 8. 2021, které není rozhodnutím, a proto nepřipadá v úvahu přezkumné řízení rozhodnutí podle § 121 a násl. daňového řádu.

[5] Žalobkyně napadla citované rozhodnutí žalovaného před Krajským soudem v Praze. Namítala, že rozdíl mezi původně přiznanou a novou výší úroku z nadměrného odpočtu „vykrytalizoval“ v samostatnou jistinu, která měla být úročena podle § 254 daňového řádu. Úrok v celkové výši 20 634 Kč jí proto náleží. Opírala se přitom o rozsudky NSS ve věcech Elektrárna Opatovice a Ing. J. J. Rozsudek NSS ve věci ERAMENT Trading naopak na projednávanou věc podle žalobkyně nedopadá, neboť řešil skutkově odlišnou věc. Dále namítala nezákonný postup žalovaného v souvislosti s vydáním vyrozumění ze dne 6. 12. 2021 o daňovém nedoplatku, jenž spatřovala v chybějícím poučení o možnosti podat opravné prostředky a v absenci přezkumného řízení ve vztahu k vyrozumění ze dne 9. 8. 2021 o výši úroku z nesprávného stanovení daně.

[6] Krajský soud napadeným rozsudkem žalobu zamítl. Ve shodě se žalovaným uvedl, že se na projednávaný případ plně aplikují závěry NSS z rozsudku ERAMENT Trading. Z něj podle krajského soudu plyne, že se ve vztahu k úrokům z úroků ze zadržovaného daňového odpočtu uplatní obecný zákaz anatocismu podle § 1806 občanského zákoníku. Další úročení je přípustné pouze v případě, kdy důvodem vzniku prvotního úroku bylo

pokračování

nezákonné jednání správce daně ve smyslu § 254 daňového řádu. Přiznání úroků z pozdního vrácení úroků vzniklých v souvislosti s prověřováním daňového odpočtu tak podle krajského soudu nemá oporu v zákoně. Krajský soud nepřisvědčil ani námitce o chybějícím poučení, neboť to mohlo mít vliv pouze na včasnost námítky, nikoliv na zákonnost samotného rozhodnutí o námitce. Stejně tak krajský soud neshledal důvodnou ani námitku týkající se absence přezkumného řízení. Vyrozumění o úrocích podle něj není rozhodnutím ve smyslu § 101 odst. 1 daňového řádu. Krajský soud uvedl, že úrok dle § 254 daňového řádu vzniká při splnění podmínek přímo ze zákona. Daňový subjekt je o úroku pouze neformálně vyrozuměn. Vzhledem k tomu také nelze nařídít přezkoumání rozhodnutí dle § 121 a násl. daňového řádu, neboť zde schází základní předpoklad pro přezkoumání – rozhodnutí. Žaloba tak podle krajského soudu nebyla důvodná.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[7] Rozsudek krajského soudu žalobkyně (stěžovatelka) napadá kasační stížností. Její důvody spatřuje v § 103 odst. 1 písm. a) soudního řádu správního („s. ř. s.“). Navrhuje, aby NSS napadený rozsudek zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení.

[8] Stěžovatelka předně namítá, že rozsudek NSS ve věci *ERAMENT Trading* na nynější věc nedopadá, neboť se skutkově odlišuje, a to především tím, že stěžovatelka nebrojila proti pozdnímu vyplacení úroku, ale proti přiznání nezákonné výše úroku ze zadržení nadměrného odpočtu. Navíc tento rozsudek podle stěžovatelky krajský soud vyložil nesprávně. Samotné nepřiznání úroku ve správné výši rozhodnutím žalovaného představuje nezákonnost, která dle rozsudku NSS ve věci *Ing. J. J.* připouští výjimku z obecného zákazu anatocismu. Podle stěžovatelky jí vznikl úrok podle § 254 odst. 1 daňového řádu z rozdílu mezi dříve přiznaným úrokem a úrokem přiznaným rozhodnutím odvolacího orgánu. Tento rozdíl „vykrytalizoval“ v samostatnou jistinu vzniklou v souvislosti s nezákonným rozhodnutím žalovaného. Rozdíl mezi § 254 a § 254a daňového řádu pak stěžovatelka považuje za „zcela marginální“, a proto nepodstatný pro posouzení důvodu vzniku původního úroku.

[9] Stěžovatelka rovněž nesouhlasí s posouzením procesního postupu žalovaného. Podle stěžovatelky nelze akceptovat situaci, že žalovaný předepisuje na osobní daňový účet úrok „zcela volně a bez jakéhokoliv podkladu“. Žalovaný nějaký podklad mít musel a tento podklad pak měl podrobit přezkoumání podle § 121 a násl. daňového řádu, přinejmenším tedy ve vztahu k vyrozumění, které podle stěžovatelky lze považovat v širším pojetí (materiálně) za rozhodnutí ve smyslu § 101 odst. 1 daňového řádu.

[10] Žalovaný ve svém vyjádření navrhuje kasační stížnost zamítnout. Plně ztotožňuje se závěry krajského soudu. Odkazuje přitom na své vyjádření k žalobě.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[11] NSS přezkoumal napadený rozsudek v souladu s § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které stěžovatelka uplatnila v kasační stížnosti. Neshledal přitom vady uvedené v § 109 odst. 4 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

[12] Kasační stížnost není důvodná.

III. A. Znění relevantní právní úpravy

[13] Podle § 155 odst. 5 daňového řádu účinného do 30. 6. 2017: „*Je-li poukazován správcem daně vratitelný přeplatek na žádost po lhůtě stanovené v odstavci 3 nebo po lhůtě stanovené zákonem pro vrácení vratitelného přeplatku, který se vrací bez žádosti, náleží daňovému subjektu úrok z vratitelného přeplatku, který odpovídá ročně výši repo sazby stanovené Českou národní bankou, zvýšené o 14 procentních bodů, platné pro první den příslušného kalendářního pololetí. Tento úrok daňovému subjektu náleží ode dne následujícího po dni, ve kterém uplynula stanovená lhůta pro vrácení vratitelného přeplatku, do dne jeho poukázání daňovému subjektu.*“

[14] Podle § 254 odst. 1 daňového řádu ve znění účinném do 31. 12. 2020: „*Dojde-li ke zrušení, změně nebo prohlášení nicotnosti rozhodnutí o stanovení daně z důvodu nezákonnosti nebo z důvodu nesprávného úředního postupu správce daně, náleží daňovému subjektu úrok z částky, která byla daňovým subjektem uhrazena na základě tohoto rozhodnutí nebo v souvislosti s tímto rozhodnutím, který odpovídá ročně výši repo sazby stanovené Českou národní bankou, zvýšené o 14 procentních bodů, platné pro první den příslušného kalendářního pololetí, a to ode dne následujícího po dni splatnosti nesprávně stanovené daně, nebo došlo-li k úhradě nesprávně stanovené daně později, ode dne její úhrady.*“

[15] Podle § 254a daňového řádu účinného od 1. 7. 2017 do 31. 12. 2020: „*Daňovému subjektu náleží úrok z daňového odpočtu stanoveného správcem daně ode dne následujícího po uplynutí doby 4 měsíců od posledního dne lhůty stanovené pro podání řádného daňového tvrzení nebo dodatečného daňového tvrzení, ze kterého vyplývá, že daňovému subjektu má vzniknout daňový odpočet, nebo ode dne, kdy bylo toto tvrzení podáno, pokud bylo podáno po lhůtě stanovené pro jeho podání, do dne vrácení daňového odpočtu nebo jeho použití na úhradu nedoplatku, nejpozději však do uplynutí lhůty pro jeho vrácení.*“

[16] Podle § 254 odst. 1 daňového řádu ve znění účinném od 1. 1. 2021: „*Základem pro výpočet úroku z nesprávně stanovené daně je a) část uhrazené daně, o kterou byla snížena daň stanovená nad rámec tvrzení daňového subjektu nebo z moci úřední, b) část daňového odpočtu nárokováného v daňovém tvrzení, o kterou byl zvýšen daňový odpočet stanovený odlišně od tohoto daňového tvrzení, nebo c) částka uhrazená na základě nezákonného nebo nicotného zajišťovacího příkazu.*“

[17] Podle přechodného ustanovení čl. II bodu 11 zákona č. 283/2020 Sb., který novelizoval daňový řád s účinností od 1. 1. 2021, se úrok podle právní úpravy účinné do 31. 12. 2020, u něhož ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona trvají podmínky pro jeho vznik, uplatní do dne předcházejícího dni nabytí účinnosti této novely. Ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona se na tento úrok uplatní zákon č. 280/2009 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

[18] Podle § 1806 občanského zákoníku: „*Úroky z úroků lze požadovat, bylo-li to ujednáno. Jedná-li se o pohledávku z protiprávního činu, lze úroky z úroků požadovat ode dne, kdy byla pohledávka uplatněna u soudu.*“

pokračování

[19] Podle § 251a daňového řádu: „*Správce daně vyrozumí daňový subjekt způsobem podle § 153 odst. 3 o předpisu úroku, je-li úrok předepsán do evidence daní z důvodu, že pominuly podmínky pro jeho další vznik.*“

III. B. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[20] NSS se nejprve zabýval kasační námitkou směřující k tvrzenému nároku na úrok z rozdílu mezi úrokem přiznaným žalovaným a úrokem přiznaným rozhodnutím Odvolacího finančního ředitelství. Podstata posouzení spočívá v otázce přípustnosti úroku z úroků (*anatocismus*), které vznikly na základě ustanovení § 155 odst. 5 daňového řádu ve znění do 30. 6. 2017 a ustanovení § 254a daňového řádu ve znění od 1. 7. 2017 do 31. 12. 2020.

[21] Krajský soud v napadeném rozhodnutí podrobně vyložil vývoj judikatury NSS k otázce úroků z úroků v daňovém řádu. Obsáhlý rozbor této judikatury pak předkládá také rozsudek NSS ve věci *ERAMENT Trading* (rozsudek ze dne 16. 9. 2021, č. j. 9 Afs 52/2021-42, body 25 až 35, přístupný na www.nssoud.cz). NSS proto odkazuje na obě tato rozhodnutí. Ve vztahu k projednávané věci pouze shrnuje následující.

[22] Princip zákazu úroků z úroků, zvaný též jako zákaz anatocismu a zakotvený v § 1806 občanského zákoníku, platí i v daňovém právu. Tento zákaz ovšem může být pro určitý okruh věcí vyloučen. NSS analogií s § 1806 občanského zákoníku, který dovoluje úročení úroků z pohledávky z protiprávního činu, dovodil přípustnost úročení úroků, jež vznikly z důvodu protiprávního jednání správce daně. Tak ve věci *Elektrárna Opatovice a Ing. J. J.* NSS připustil úročení úroků vzniklých podle § 254 daňového řádu ve znění do 31. 12. 2021 (neoprávněné jednání správce daně). Úrok na základě tohoto ustanovení tak představuje jedinou výjimku, kde rozhodovací praxe NSS připustila další úročení v případě, že správce daně prodlévá s předepsáním či vrácením částky tohoto prvního úroku.

[23] V rozsudku *ERAMENT Trading* pak NSS naproti tomu rozhodl, že úročení úroku ze zadržného nadměrného odpočtu, stanoveného podle § 155 odst. 5 daňového řádu ve znění do 30. 6. 2017, možné není. Důvod vzniku úroku totiž nespočívá v protiprávním jednání správce daně, ale v prověřování splnění podmínek pro daňový odpočet. Jde tedy o úrok kompenzující daňovému subjektu prodlení s vrácením daňového odpočtu, které však není způsobeno nezákonným rozhodnutím či nesprávným úředním postupem, ale naopak postupem zákonem zcela předvídaným. Slovy rozsudku *ERAMENT Trading*, úrok je v tomto případě „cena za čas“ věnovaný prověřování nadměrného odpočtu. Právě tato protiprávnost, respektive její absence, představuje hlavní rozdíl mezi úrokem vzniklým podle § 254 daňového řádu ve znění do 31. 12. 2020 a podle § 155 odst. 5 daňového řádu ve znění do 30. 6. 2017.

[24] Přestože se rozsudek *ERAMENT Trading* vztahoval k úroku ze zadržování daňového odpočtu přiznaného podle § 155 odst. 5 daňového řádu ve znění do 30. 6. 2017, jeho závěry jsou plně aplikovatelné i na pozdější právní úpravu úroku ze zadržování daňového odpočtu. Úrok ze zadržování daňového odpočtu se totiž podle § 155 odst. 5

daňového řádu stanovoval dočasně v důsledku rozsudku NSS ve věci *EP ENERGY TRADING*, jenž prohlásil úpravu v § 254a daňového řádu ve znění do 30. 6. 2017 za rozpornou s unijním právem a určil, že se tento úrok má stanovovat podle § 155 odst. 5 daňového řádu. Zákonodárce v návaznosti na tuto skutečnost přijal novou úpravu § 254a daňového řádu, účinnou od 1. 7. 2017. Úroky ze zadržovaného daňového odpočtu se tak od této novely znovu přiznávají podle § 254a a nikoliv dle § 155 odst. 5 daňového řádu. Ačkoliv se rozsudek *ERAMENT Trading* striktně vzato vyjadřoval k jinému ustanovení, co do obsahu jeho závěry směřovaly k úroku ze zadržování daňového odpočtu, jehož podstata zůstává i po novelizacích stejná.

[25] V projednávané věci žalovaný stanovil úrok ze zadržovaného nadměrného odpočtu za období od 1. 6. 2017 do 30. 6. 2017 podle ustanovení, které NSS následně prohlásil za rozporné s unijním právem. Odvolací finanční ředitelství rozhodovalo již po rozsudku NSS ve věci *EP ENERGY TRADING*. Proto v souladu s touto judikaturou přiznalo stěžovateli úrok za období od 1. 6. 2017 do 30. 6. 2017 podle § 155 odst. 5 daňového řádu ve znění do 30. 6. 2017 a za období od 1. 7. 2017 do 6. 3. 2020 podle § 254a daňového řádu ve znění od 1. 7. 2017 do 31. 12. 2020. V nynější věci se tedy pro stanovení úroku v menší části aplikovala úprava, k jejímuž úročení se NSS v rozsudku *ERAMENT Trading* vyjádřil výslovně, a ve větší části úprava, na níž lze závěry z rozsudku *ERAMENT Trading* plně aplikovat, neboť se jedná materiálně o stejný úrok, pouze přiznaný podle novelizované právní úpravy.

[26] NSS neshledal žádné důvody, proč by se měl od závěrů dosavadní judikatury k úročení úroku ze zadržovaného daňového odpočtu odchýlit. Další úročení úroku ze zadržovaného daňového odpočtu nemělo oporu v zákoně před novelizací daňového řádu, a nemá ji ani po něm. Důvodem vzniku úroku přiznaného v projednávané věci nebylo neoprávněné jednání správce daně (viz § 254 daňového řádu ve znění do 31. 12. 2020), ale zákonem předvídané prověřování splnění podmínek pro uplatnění daňového odpočtu. Schází-li u prvotního úroku důvod, který má základ v protiprávním jednání správce daně, schází také podklad pro analogii s § 1806 občanského zákoníku připouštějící výjimku z obecného zákazu anatocismu.

[27] Skutečnost, že žalovaný úrok stanovil v nižší výši než odvolací orgán, pro posouzení této otázky nehraje roli. NSS ostatně ve své judikatuře ustáleně zdůrazňuje zásadu jednoty správního řízení, podle níž pohledem přezkumu ve správním soudnictví tvoří řízení před správním orgánem prvního stupně a správním orgánem odvolacím jeden celek (viz například rozsudky NSS ze dne 27. 2. 2013, č. j. 6 Ads 134/2012-47, ze dne 31. 10. 2014, č. j. 6 As 161/2013-25, ze dne 20. 2. 2020, č. j. 2 Ads 171/2019-43, či ze dne 31. 3. 2021, č. j. 3 As 36/2019-45).

[28] Stěžovateli byl úrok ze zadržovaného nadměrného odpočtu řádně vyplacen dne 15. 2. 2021. Další úrok z částky představující rozdíl mezi úrokem ze zadržovaného daňového odpočtu přiznaným žalovaným a úrokem ze zadržovaného daňového odpočtu přiznaným odvolacím orgánem již stěžovateli s ohledem na shora uvedené nenáleží.

[29] NSS nicméně v obecné rovině podotýká, že další neúročení úroků ze zadržovaného daňového odpočtu neposkytuje správci daně prostor pro prodlévání s předepsáním či

pokračování

vyplácením úroku vznikajícího přímo ze zákona. Předepsání a vyplacení úroku řádně a včas je povinností správce daně plynoucí již ze zásady zákonnosti a přiměřenosti ve smyslu § 5 daňového řádu, podle něhož správce daně postupuje v souladu se zákony a šetří práva a právem chráněné zájmy daňových subjektů a třetích osob.

[30] NSS konečně nepřisvědčil ani druhé námitce stěžovatelky týkající se nesprávného procesního postupu žalovaného. Krajský soud v napadeném rozsudku vysvětlil, že úrok ze zadržného nadměrného odpočtu vzniká ze zákona. Nevyžaduje proto rozhodnutí správce daně. Daňový řád předpokládá pouze faktický postup správce daně spočívající ve vyrozumění daňového subjektu o předepsání úroku do evidence daní (viz § 251a odst. 3 daňového řádu). Pro toto „vyrozumění“ daňový řád neurčuje žádnou formu. Vymezuje jen, že má jít o „vhodný způsob“ (§ 153 odst. 3 daňového řádu). Takové vyrozumění není rozhodnutím ve smyslu § 101 odst. 1 daňového řádu, což vylučuje možnost nařízení přezkoumání rozhodnutí podle § 121 a násl. daňového řádu. Daňový řád ale současně upravuje prostředek, jímž se daňový subjekt může v souvislosti s předepsáním a vyplácením úroku domoci formálního rozhodnutí. Tím je námitka podle § 251a odst. 4 daňového řádu (§ 254 odst. 5 daňového ve znění účinném do 31. 12. 2020), o níž je správce daně povinen vydat rozhodnutí, proti němuž se lze bránit žalobou ve správním soudnictví podle § 65 a násl. s. ř. s. (viz rozsudky NSS ze dne 31. 10. 2013, č. j. 8 Afs 15/2013-54, ze dne 5. 2. 2015, č. j. 7 As 254/2014-48, ze dne 10. 6. 2015, č. j. 2 Afs 234/2014-43, ze dne 19. 10. 2016, č. j. 2 Afs 191/2016-38, ze dne 16. 10. 2020, č. j. 3 Afs 402/2019-49, či ze dne 5. 11. 2020, č. j. 7 Afs 198/2020-20). Tuto cestu ostatně stěžovatelka sama využila. Možnost obrany proti postupu žalovaného jí tak byla poskytnuta.

IV. Závěr a náklady řízení

[31] Tvrzené důvody kasační stížnosti nebyly naplněny, a proto ji NSS podle § 110 odst. 1 *in fine* s. ř. s. zamítl.

[32] Současně v souladu s § 120 a § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. NSS nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť stěžovatel v něm neměl úspěch a žalovanému v něm žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. listopadu 2022

David Hipšr
předseda senátu